మంచుతెరలు

- తాడేపల్లి శివరామకృష్ణారావు

(గత సంచిక తరువాయి)

"**అదికూడా** నీకు ఊపిరాడనివ్వనంత పనికావాలి. అలా పనిలో మునిగితేనే నీలో పేరుకుపోతున్న భయాందోళనలకు దూరం కాగలవు. దిగులు, చింత, భయం వంటి వాటన్నింటికీ పని ఒక్కటే మందు. మనసును ఆవరించిన నిస్సత్తువ, నీరసం నుంచి నువ్వు బయటపడవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. అప్పుడే నీలో చైతన్యం పెరిగి మళ్ళీ సరైన మార్గంలోకి రాగలవు. అందుకు నారాయణరావుగారు ఇచ్చిన ఈ అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకో. అయితే నువ్వొక్కదానివే బెంగుళూరులో ఉండగలవా అన్నది నా అనుమానం. ఆ ఇచ్చేదేదో ఇక్కడే ఇస్తే మాలాంటివాళ్ళ సాహచర్యంలో నువ్వు మళ్ళీ పూర్వపు రేఖవు కాగలవు. ఉత్సాహం ఉత్ప్రేరకంగా పనిచేస్తుంది"

"డాడీకి సరిగ్గా ఇదే చెప్పాను. మా ఆఫీసుకు వెళ్ళలేను. అక్కడ సానుభూతి, తిరస్కారాలను భరించలేను. కాకపోతే ఏ వ్యాపకం లేకపోతే పిచ్చెక్కినట్టు ఉంటోంది. అందుకే నారాయణరావుగారి ప్రపోజల్‌ను అంగీకరించాలనుకుంటున్నాను"

"మంచి నిర్ణయం. మరి ఆయన బెంగుళూరు అంటున్నారుగా!"

"డాడీ ఇవాళ వెళ్ళి ఆ విషయంపైనే అడుగుతానంటున్నారు. ఏదో ఒక చిన్న పోస్టు ఇచ్చినా నాకు వ్యాపకంగా ఉంటుంది"

"అన్నట్టు నాకు తెలిసినాయన ఉన్నారు కదా ఆ కంపెనీలో. ఆయన్ని కూడా కదిలిస్తాను ఉండు. గంటలో నీకే విషయం చెబుతాను"

లలిత మాటలకు ఆమె ముఖంలో ఆనందోత్సాహాలు కనబడ్డాయి. లలిత సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోగానే మళ్ళీ ఆమె ముఖంలో నీలినీడలు అలుముకున్నాయి.

అన్నటుగానే లలిత గంటలో ఫోన్ చేసింది. ఆ ఆఫీసులో తనకు తెలిసిన వ్యక్తితో మాట్లాడానని, రెండుమూడు రోజుల్లో చైర్మన్‌గారితో మాట్లాడి ఏ విషయం చెబుతానని, సాధ్యమైనంత వరకు పాజిటివ్‌గానే రెస్పాండ్ అయ్యేలా చూస్తానని హామీ ఇచ్చాడని చెప్పింది. ఈ విషయం తండ్రికి చెప్పింది.

ఈ రెండురోజులు రెండు యుగాలుగా గడిచాయి రేఖకు. తాను ఉద్యోగంలో చేరుతున్నానన్న ఆలోచనే ఆమెకు నూతన ఉత్సాహాన్నిచ్చింది. రెండు రోజుల తరువాత లలిత వచ్చి అంతా సవ్యంగానే అనుకున్నట్టుగానే జరిగిందని, ఆమెను తీసుకుని ఆఫీసుకు రమ్మన్నారని చెప్పింది. వాళ్ళు చెప్పిన సమయానికి బయలుదేరారు రేఖ, లలిత సుమిత్రకు చెప్పి బయలుదేరారు. బయలుదేరే ముందు తల్లి కాళ్ళకు నమస్కారం చేసి మరీ బయలుదేరింది. ఎప్పుడూ అలాచేయని కూతుర్ని చూసి కళ్ళు తుడుచుకుంది సుమిత్ర.

ఇద్దరూ నెమ్మదిగా కారు దగ్గరకు వచ్చి ఎక్కబోయేంతలో గేటు దగ్గర బెంజ్‌కారు ఆగటం గమనించారు. ఎవరిదా కారు అనుకునేంతలో వాచ్‌మన్‌తో పాటు ఆ కారు డ్రైవర్ వారి దగ్గరకు వచ్చాడు.

"మేడమ్.. సాగర్ గ్రూప్ ఆఫ్ ఇండస్ట్రీస్ నుంచి వస్తున్నాను. మీరేనా మా చైర్మన్‌గారిని కలుసుకోవాలనుకుంటున్నది? అయితే మీ కోసమే చైర్మన్‌గారు కారు పంపారు. మిమ్మల్ని వెంటనే తీసుకురమ్మన్నారు" డ్రైవర్ చెప్పిన మాటలు ఆ యువతులిద్దరికీ విస్మయం కలిగించాయి.

ఒక ఉద్యోగి ఇంటర్వ్యూ కోసం కారును పంపటం ఏ కంపెనీలోనూ ఉండదు. ఇదేదో ప్రత్యేకంగా కనబడుతోంది. బహుశా లలితకు తెలిసినాయన పంపివుంటారు - అనుకుంది రేఖ.

ఇద్దర్నీ ఎక్కించుకుని బయలుదేరింది కారు. రేఖకు నెర్వస్‌గా ఉంది. అది గమనించి రేఖ చేతిని తీసుకుని మామూలుగా ఉండమని చెప్పింది.

"కంగారు వద్దు. నీతోపాటు లోపలి వరకు నేనూ వస్తాను. నాకు తెలిసినాయన నన్నూ లోపలికి రమ్మన్నారు. కాబట్టి నెర్వస్‌నెస్ వద్దు. కూల్‌గా అడిగినదానికి జవాబివ్వు. నువ్వెంతో మందిని ఇంటర్వ్యూ చేసి వుంటావు. ఇంకా నీకెందుకు సంకోచం?"

కారు నెమ్మదిగా సాగర్ గ్రూప్ ఆఫ్ ఇండస్ట్రీస్‌ను సమీపించింది. మొత్తం అరవై ఎకరాల్లో వ్యాపించి ఉందా కంపెనీ. కంపెనీ ప్రహరీ నుంచి ప్రధాన భవనం వరకు మధ్య దూరం రెండు కిలోమీటర్లుంటుంది.

ఒకే భవనంలో అన్ని గ్రూపుల ఆఫీసులున్నాయి. ఐదంతస్తుల భవనం. ఆ భవనాన్ని ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది రేఖ. కారు మెయిన్ గేటు వద్ద ఆగింది. కారు పార్కింగ్ ఎక్కడ చేయాలో పార్కింగ్ నెంబర్ చెప్పాడు డ్రైవర్‌కి గేట్ వద్ద ఉన్న సెక్యూరిటీ అధికారి. వారిద్దర్నీ గేటు దగ్గరే దింపేసి పార్కింగ్‌కు కారు వెళ్ళిపోయింది.

ఇద్దరూ దిగీదిగగానే అక్కడే వేచివున్న ట్రాలీలోకి మారారు సెక్యూరిటీ సిబ్బంది సూచనల మేరకు. ప్రధాన భవనాన్ని సమీపించింది ట్రాలీ. అక్కడ దిగారిద్దరూ. అక్కడ వారికోసమే వేచివున్న సెక్యూరిటీ అధికారి వారిని దాపునే ఉన్న రిసెప్షనిస్టు దగ్గరకి తీసుకెళ్ళాడు. లోపలికి ప్రవేశించగానే ఏసీ ప్రభావం కనబడింది. సెంట్రలైజ్డ్ ఏసీ..

పొడవాటి కారిడార్‌ను ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది రేఖ. వారిద్దరూ పేరు చెప్పగానే సెకండ్ ఫ్లోర్‌కు లిఫ్ట్‌లో వెళ్ళగానే లిఫ్ట్ దగ్గరే అటెండర్ ఉన్నాడు. ఆ కారిడార్, లైట్ల మధ్య మిలమిలలాడుతున్న ఆ అద్దాలు చూస్తుంటే ఏదో స్వర్గంలోకి వచ్చినట్లనిపించింది రేఖకు.

వారిద్దర్నీ విజిటర్స్ రూమ్ అన్న బోర్డున్న రూమ్‌లోకి వెళ్ళి కూర్చోమన్నాడు బోయ్. వాళ్ళ తలుపు తీసుకుని లోపలికి వెళ్ళగానే దాదాపు ముప్పైమంది వేచివుండటానికి కుర్చీలు వేసివున్నాయి. అదొక రూమ్ అనేకంటే హాలు అనుకోవచ్చు. ఇద్దరూ కూర్చున్నారు. అక్కడకు తీసుకొచ్చిన అటెండర్ శుభ్రంగా కడిగిన రెండుగ్లాసుల్లో మంచినీళ్ళు, రెండు కప్పులతో కాఫీ తెచ్చి అందించాడు.

"ఇదేమిటి? ఉద్యోగం కోసం వచ్చినవాళ్ళు కూడా వీళ్ళు అతిథి మర్యాదలు చేస్తున్నారు" ఆశ్చర్యపోవటం రేఖ వంతైంది.

తమ ఆఫీసుకు, ఈ ఆఫీసుకు తేడా గమనించి ఆమెకు నోటమాట రావటంలేదు. అలా వాళ్ళు కాఫీతాగి టేబిల్‌పై కప్పులు పెట్టగానే ఇందాకటి అటెండర్ వచ్చి వాటిని తీసుకెళ్ళిపోయాడు.

వాడు వెళ్ళీవెళ్ళగానే మరో అటెండర్ వచ్చి "సార్ రమ్మంటున్నారు" అని పిలిచాడు.

ఇద్దరూ అతను చూపిస్తున్న వైపు నడిచారు. అలా కారిడార్‌లో పది పదిహేను గుమ్మాలు దాటిన తరువాత చివరలో ఉన్న హాలు చూపించాడు. గౌరవంగా డోర్ ఓపెన్ చేసి లోపలికి వెళ్ళమన్నట్టు చూశాడు.

లోపలికి ప్రవేశించిన వాళ్ళిద్దరికీ ఎదురుగా రివాల్వింగ్ చైర్‌లో ఒక వ్యక్తి కూర్చుని కంప్యూటర్‌లో ఏదో చూస్తున్నాడు. అతని ముఖం వీళ్ళిద్దరూ సరిగ్గా గమనించలేదు. వీళ్ళను అతనూ చూడలేదు.

నెమ్మదిగా నడుచుకుంటూ అతని టేబుల్‌ను సమీపించారు. అప్పుడు కంప్యూటర్‌లో నుంచి తల బయటకు పెట్టాడు ఆ వ్యక్తి. అతన్ని చూడగానే రేఖ ఉలిక్కిపడింది.

'ఇతను.. ఇతను.. ఇక్కడ..' ఆమెకు కళ్ళు తిరుగుతున్నట్టున్నాయి. ఒక చేత్తో కుర్చీపట్టుకుని నిలబడింది.

ఆమె పరిస్థితి గమనించి చిరునవ్వు నవ్వాడు ఆ యువకుడు.

"కూర్చోండి. రేఖగారూ! డోంట్ బీ నెర్వస్"

కూర్చున్నది. "మీరు.. మీరు.. ఇక్కడ?"

"ఈ కంపెనీలో నాకు తెలిసిన ముఖ్యమైన వ్యక్తి ఈయనే!" ముసిముసిగా నవ్వుతూ చెప్పింది లలిత.

"అంటే?"

"నువ్వేం కంగారు పడక్కర్లేదు. ఈయన మన శర్మగారే. సాగర్ గ్రూప్ ఆఫ్ కంపెనీస్ సి.ఈ.వో. నువ్వనుకుంటున్నట్టు వీళ్ళేమీ అలగా జనంకాదు. ఇకపోతే మీ శ్రీవారు ఎవరనుకుంటున్నావ్ ఈ కంపెనీ ఎం.డి చైర్మన్ నారాయణరావుగారు మీ మామగారు. పోతే మీ శ్రీవారికి, నాకు ఉన్న బంధుత్వమేమిటంటావా? సాగర్ నాకు పెద్దమ్మ కొడుకు" నిజంగా ఆమెకు మతిపోయింది. నోటమాట రావటంలేదు.

అది గమనించి స్వయంగా శర్మలేచి మంచినీళ్ళగ్లాసు అందించాడు. మారుమాట్లాడకుండా గ్లాసు అందుకుని నీళ్ళు గటగటా తాగేసింది.

ఆమె తేరుకోవటానికి చాలా సమయం పట్టింది. ఇంతలో ఒక అటెండర్ వచ్చి శర్మకు ఏదో కవర్ అందించాడు. దాన్ని అందుకుని లోపలి కాగితాన్ని తీసి చదువుకున్నాడు. మళ్ళీ ఆ కాగితాన్ని మడిచి ఆ కవర్‌లోనే ఉంచి రేఖకు అందించాడు.

అయోమయంగా అందుకున్న రేఖ కవర్‌లో నుండి కాగితం తీసి చూసింది. అది తన అప్పాయింట్ మెంట్ లెటర్. ఆమెకు జీతంతోపాటు కారు, ఇంటి అలవెన్స్ వేర్వేరుగా ప్రొవైడ్ చేస్తున్నట్టు అందులో ఉంది.

"మరీ షాకింగ్ న్యూస్ చెప్పనా? ఈయనే మా బావగారు. నేను వాగ్దత్త అయిన మా మేనత్త కొడుకు. మీ శ్రీవారికి కుడిభుజమే కాదు, స్వయానా బావ అవుతారు" లలిత ఇలా షాకింగ్ మీద షాకింగ్ న్యూస్‌లిస్తుంటే తట్టుకోవటం కష్టంగా ఉంది రేఖకు.

ఆమెకు కళ్ళ వెంబడి జలజలా నీళ్ళు వస్తున్నాయి. అది చూసి "కూల్ డౌన్ రేఖగారూ! కూల్ డౌన్. గతాన్ని మరిచిపోండి. కొత్త జీవితాన్ని ప్రారంభించండి. మీకు అంతా శుభం అరగాలని కోరుకుంటూ మా కంపెనీలోకి మిమ్మల్ని ఆహ్వానిస్తున్నాను"

షాక్! కళ్ళు తిరిగి పడిపోతానేమో అనుకుంది. కానీ అలా జరగలేదు. మనిషి అనుకోని పరిణామం ఎదురైనప్పుడు షాక్ తినటం సహజం. అదే ఇప్పుడు రేఖ విషయంలో జరిగింది. మూడు నిమిషాల తరువాత తేరుకున్నది.

అప్పుడు చెప్పింది అసలు సంగతి లలిత. ఏదో పెళ్ళిలో రేఖను చూసి సాగర్ మనసు పారేసుకున్నాడట. ఎలాగైనా పెళ్ళిచేసుకోవాలని అనుకున్నాడట. ఆ విషయం తనకు తెలియచేయటంతో తన భుజం మీదే అంతా వేసుకుందిట. తాను చెప్పిన విధంగానే సాగర్ నడుచుకున్నాడని లలిత చెప్పిన మాటలు ఆశ్చర్యంగా విన్నది రేఖ.

ఆమెను ఇంప్రెస్ చేయటానికే గాంధీనగర్ అపార్టుమెంట్. అంతా ఆమెను ప్రసన్నం చేసుకునేందుకే కానీ ఆమెను మోసం చేయటానికి కాదని చెబుతుంటే రేఖకు మతిపోయినట్టయింది.

"నేను.. నేను నేనొకసారి చైర్మన్‌గారి ఆశీస్సులు తీసుకోవాలనుకుంటున్నాను. ఆయన్ని చూడవచ్చా" రేఖ చిన్నగా అడిగింది తడబడుతూ.

"సాధారణంగా చైర్మన్‌గారి ఇంటర్వ్యూ కావాలంటే వారం ముందు పర్మిషన్ అవసరం. మీది ప్రత్యేకమైన కేసు కాబట్టి అడిగిన వెంటనే పర్మిషన్ ఇచ్చేందుకు అనుమతి లభించింది. నేను మీకోసం ముందే ఆయన అప్పాయింట్‌మెంట్ తీసుకున్నాను. కాబట్టి

నిరభ్యంతరంగా మీరు వెళ్ళవచ్చు" అని టేబుల్ మీద ఉన్న ఇంటర్‌కమ్‌లో ఎవరినో పిలిచాడు శర్మ. లోపలికి వచ్చిన బోయ్‌తో ఆమెను ఛైర్మన్ చాంబర్‌కు తీసుకెళ్ళమని చెప్పాడు.

"ఆమె ఎక్కడో ఫెయింట్ అయ్యేలా ఉంది. తోడుగా నువ్వూ వెళ్ళు లలితా!" శర్మ అన్నాడు.

ఇద్దరూ బోయ్ వెనక నడిచారు. నాలుగో అంతస్తుకి తీసుకెళ్ళాడు బోయ్. 'ఛైర్మన్ చాంబర్' అని రాసివున్న చోట ఆగి లోపలకు వెళ్ళమన్నట్టు చూశాడు.

రేక కాళ్ళూ చేతులూ వణుకుతున్నాయి. లోపలికి వెళ్ళి ఆయనతో ఏం మాట్లాడాలి? ఎలా మాట్లాడాలి? ఇంత దూరం వచ్చి సంకోచపడటమెందుకు? ఏదైతే అదే అవుతుందని తనకు తానుగా ధైర్యం చెప్పుకుని లోపలికి నడిచింది.

వీళ్ళకోసమే ఆయన ఎదురు చూస్తున్నట్టున్నారు. ఆయన ముఖంలో ఎక్కడా ఆందోళన కనబడటంలేదు. చాలా ప్రశాంతంగా ఉంది. రేఖ గబగబా ఆయన టేబుల్ దగ్గరకు నడిచి అటునుండి తిరిగి ఆయన కాళ్ళపై ఒరిగిపోయింది.

"అయ్యో! అదేమిటమ్మా? లే..లే.. స్థిమితపడు" అనునయంగా ఆయన అన్నాడు.

"మీ అబ్బాయిని అంత అవమానం చేసినా నాకీ ఉద్యోగం పిలిచి ఇచ్చారంటే మీ మనసు ఎంత ఉన్నతమైనదో. తలుచుకుంటేనే నాకే సిగ్గేస్తోంది నా ప్రవర్తన గురించి" రేఖ డగ్గుత్తికతో అన్నది.

"అమ్మా! తప్పులు చేసేది మనుషులే. అంతమాత్రాన తప్పుల్నే మనసులో పెట్టుకుని మనుషుల్ని దూరం చేసుకుంటూ పోతే ఇక భూమ్మీద అనుబంధాలు, ఆత్మీయతలు ఉండవు. నీ మనసు మాకు తెలుసు. మా గురించి నువ్వు తెలుసుకోవాలనే నిన్ను పిలిచి ఈ సీటు అప్పగిస్తున్నాను. నీ సమర్థత నిరూపించుకో. ఇవాళ కాకపోయినా రేపయినా మా కోడలిగా నీ ఇంటికి నువ్వు రావలసినదే. దీన్ని ఎవరూ కాదనలేరు. కాబట్టి నీ మనసును చిక్కబట్టుకుని పనిమీద శ్రద్ధపెట్టు. నీ సర్వశక్తులూ ఇక పనిమీదే ఉండాలి. పిలిచి ఇచ్చినందుకు నా పేరు నిలబెట్టాలి"

ఏదో అడగాలని నోరు తెరిచింది రేఖ. కానీ అడగలేకపోయింది. ఆమె అడగాలనుకున్న విషయం నారాయణరావుకు తెలిసినా తెలియనట్లే ఉన్నాడు.

ఆయన కాళ్ళను మరోసారి కళ్ళకు అద్దుకుని లేచింది.

నెమ్మదిగా అడుగులు వేసుకుంటూ వెనుతిరిగింది.

"ఇంత ఉన్నత సంస్కారులకు అంత కుసంస్కారి కొడుకుగా ఎలా పుట్టాడో? తాను చేసిన అవమానాన్ని గురించి ఆయన ఒక్కమాట కూడా ప్రస్తావించకపోవటం ఆయన సంస్కారానికి నిదర్శనం"

బయటకు వచ్చిన తరువాత లలితతో అన్నది రేఖ.

ఇద్దరూ కలిసి మళ్ళీ శర్మ కాబిన్‌కు చేరుకున్నారు.

వారిని చూడగానే "ఛైర్మన్‌గారు ఏమన్నారు?" ప్రశ్నించాడు.

ఛైర్మన్‌గారి గదిలో జరిగిందంతా చెప్పింది రేఖ.

"వెరీగుడ్ అది ఆయన సంస్కారం. విష్ యూ బెస్ట్ ఆఫ్ లక్ రేఖా! మీ సమర్థత రుజువు చేసుకునే మంచి అవకాశం వచ్చింది. రుజువు చేసుకోండి. ఛైర్మన్‌గారి కోడలిగా ఆయన పేరు, ఎండిగా మి శ్రీవారు ఎంత సమర్థులో అంతకు మించిన సమర్థులుగా మీరు పేరు తెచ్చుకోవాలని మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుంటున్నాను"

మధ్యలో సాగర్ పేరు తేవటం ఆమెకు ఎందుకో అయిష్టమనిపించింది. కానీ తానేమి చేయగలదు? రేపటి నుండి వీళ్ళు ఎన్నిసార్లు ఆ పేరును తన ముందు తలుస్తారో? తానెన్నిసార్లు ఇష్టంలేకపోయినా వినాల్సిందే తప్పదు కదా అనుకుంది.

ఛైర్మన్ దగ్గర ప్రస్తావించలేకపోయిన అంశాన్ని శర్మ నుండి తెలుసుకోవాలనిపించినా ఎందుకో తటపటాయించింది.

"ఈ పూటకు నేను వెళ్ళి వస్తాను. రేపు బాధ్యతలు స్వీకరిస్తాను" శర్మకు చెప్పింది.

శర్మ కూడా తలూపి, "రేపటి నుంచి షార్ప్ పావు తక్కువ పదిగంటలకు కారు మీ యింటిముందు ఉంటుంది. సిద్ధంగా ఉండండి" అని చెప్పాడు.

రేఖతోపాటు వెళ్ళేందుకు లేచిన లలితను చూస్తూ "నువ్వూ అప్పుడే వెళ్ళాలా? కాసేపు ఆగితే నేనూ వస్తానుగా" అన్నాడు.

"ఇది ఆఫీసు స్వామీ! నేను ఎదురుగా ఉంటే మీరిక ఆఫీసు పనిచేసినట్లే. మళ్ళీ కలుస్తాను" చిలిపిగా రేఖతోపాటు నడిచింది.

బయటకు వచ్చారు. మళ్ళీ ట్రాలీలో వాళ్ళను మెయిన్ గేటు దగ్గర దింపారు. అక్కడ అప్పటికే కారు రెడీగా ఉంది. ఇద్దరూ కారు ఎక్కారు.

కారు ఎక్కిన తరువాత "ఇద్దరూ ఎంత నాటకమాడారే. సాగర్ ఇంత పెద్ద కంపెనీకి యజమాని అనిగానీ, మీ శర్మగారు ఇంత పెద్ద పొజిషన్‌లో ఉన్నారనిగానీ ఏ మాత్రం అనుమానం లేకుండా ఎంత గ్రంథం నడిపారే" నిష్టూరంగా అడిగింది రేఖ.

"పాపం సాగర్‌కి ఆర్భాటాలు, హంగు అంటే పడవే. అతను ఎక్కువగా లోప్రొఫైల్‌ను ఇష్టపడతాడు. అది ఆయన తాతగారి శిక్షణ. ఆయన దగ్గరే ఎక్కువకాలం పెరిగాడు" ఆమె కంఠంలో జీర స్పష్టంగా కనబడింది.

సాగర్ పేరు ఎత్తేసరికి ఆమె బాధపడుతోందని గ్రహించింది రేఖ.

'ఇదేమిటి? ఆ పేరు తలచుకుంటే తాను బాధపడాలిగానీ వీళ్ళంతా ఎందుకింత ఉక్కిరిబిక్కిరవుతున్నారు? సాగర్ అదృశ్యమైన తరువాత ఆ ప్రభావం వీళ్ళమీద చాలా ఎక్కువగా పడినట్టుంది. జీవితంలో ప్రధానభాగం వహించే వ్యక్తి మనసు ఇష్టపడినా పడకపోయినా కళ్ళెదురుగా కనబడుతుంటే అదోరకమైన తృప్తి ఉంటుంది. ఇలా కంటికి కనిపించకుండా నిత్యం ప్రతి నిమిషం అటు మరిచిపోనూలేక నరకం అనుభవించటం ఎంత దురదృష్టం. ఈ దురదృష్టాన్ని తాను జీవితాంతం మోయాలన్న విషయం వీళ్ళు గ్రహించటంలేదు. తమ సంసారం సజావుగా సాగినా సాగకపోయినా అతను ఎక్కడో అక్కడ సుఖంగా ఉంటే అదే చాలు. అప్పుడే ఈ నరకం నుంచి తాను ఉపశమనం పొంది బయటపడగలదు'

కారులో ఇద్దరికీ మౌనమే శరణ్యమైంది. కారు ఇంటి దగ్గరకు చేరుకోగానే ఇద్దరూ దిగారు. ఇంట్లోకి రమ్మనమంటే ఇప్పుడు కాదంటూ లలిత తన కారులో వెళ్ళిపోయింది. సాగర్ జ్ఞాపకాలింకా ఆమెను వదల్లేదని అర్థం చేసుకుని వెళ్తుంటే బలవంతం చేయలేకపోయింది రేఖ.

ఆమె కోసమే తల్లి సుమిత్ర, తండ్రి సుదర్శనరావు ఎదురుచూస్తున్నారు. ఆ సమయంలో తండ్రి ఇంట్లో ఉండటటం ఆశ్చర్యమనిపించింది ఇంట్లోకి రాగానే చేతిలో ఉన్న కవర్‌ను తండ్రికి అందించింది. ఆయన లెటర్ చదివి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఇంత గొప్ప అవకాశం ఎటువంటి ఇంటర్వ్యూ లేకుండా పిలిచి ఇవ్వటం ఏమిటనుకున్నాడు.

అప్పుడు చెప్పింది అసలు సంగతి రేఖ.

"నారాయణరావుగారు సాగర్ తండ్రి. నాకు అక్కడికి వెళ్ళేవరకు తెలియలేదు. తెలిసి ముందు భయపడ్డాను. కానీ ఆయన ఆ సంగతే ప్రస్తావించలేదు" అంటూ జరిగిందంతా చెప్పింది.

ఆమె చెప్పింది విన్న తరువాత అంత పెద్ద కంపెనీ యజమాని అయివుండి కూడా ఏ మాత్రం భేషిజం లేకుండా ఉండే ఆయన ప్రవర్తనను అభినందించాడు. వెంటనే నారాయణరావుకు ఫోన్ చేశాడు.

"బావగారూ! అమ్మాయి చెప్పేవరకూ మనం వియ్యంకులమని తెలియలేదు. అందుకు మీకు మనస్ఫూర్తిగా క్షమించాలి. మీ సంస్కారానికి జోహార్లు. అమ్మాయి మనసు అసలే నలిగిపోయి వుంది. మీరు మీ అబ్బాయి సంగతి ఎత్తితే మరింత నలిగిపోయేది. అమ్మాయి తరపున మిమ్మల్ని నేను క్షమాపణలు అడుగుతున్నాను. ఇవేవీ మనసులో పెట్టుకోవద్దని మనవి"

"అదేమిటి బావగారూ! రెండు చేతులూ చరిస్తేనే చప్పట్లు అనే సంగతి మీకు తెలియనిది కాదు. ఈ విషయంలో మీ అమ్మాయి తప్పు ఉందని మీరనుకుంటున్నట్లే మా అబ్బాయి తప్పూ ఉండవచ్చని మేము అనుకుంటున్నాము. కాకపోతే వాడు ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాడు కాబట్టి వచ్చేవరకు నిజానిజాలు తెలియవు. అంతవరకు మనకీ మానసిక క్షోభ తప్పదు. ఇందులో ఒకరినొకరు క్షమించుకునేదేమున్నది? మీ ఎదుట కూర్చుని మీ అమ్మాయి ఎలా బాధపడుతోందో ఎక్కడ వున్నా మావాడు కూడా ఇలాగే ఉంటాడు. ఇద్దరూ ఎదురుపడితేగానీ అసలు సమస్య తీరదు" అన్నాడు నారాయణరావు.

ఆయన సంస్కారానికి చేతులెత్తి నమస్కరించినా సరిపోదని అనుకున్నాడు సుదర్శనరావు.

జీవితం ఎంత విచిత్రమైనది. అతను ఎదురుగా ఉన్నంతసేపూ పేరు తలిచేందుకు కూడా మనసొప్పేది కాదు. ఇకనుంచి నిత్యం అతని నామస్మరణ వినక తప్పదు.

మనం కోరుకున్నట్టు మన జీవితం ఉండదు. ఎవరో ఒకరి చేతుల్లోకి తన గమ్యం పయనిస్తున్నట్టున్నది. అది సాగర్ వైపా లేక తానుకోరుకున్న వైపా అగమ్యంగా తోచింది ఆమెకు.

"నాన్నా! ఆ అరవై లక్షలు మామగారికి అప్పగించేస్తే బాగుంటుందేమో. శర్మ ద్వారా ఎవరి డబ్బు వాళ్ళకు చేరుతుంది" ఆ మాటలతో కూతురు మనసు కుదుటపడుతోందని అర్థమైంది ఆయనకు.

తరువాత తెలిసింది సాగర్ గురించి రేఖకు.

13

రిసెప్షన్ సమయంలో జరిగిన అవమానాన్ని తట్టుకోలేక ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాడట. అతని కోసం బెంగపెట్టుకున్న అతని తల్లి ఆస్పత్రి పాలయ్యిందట కూడా. కొడుకు కోసం అలమటిస్తున్న ఆ తల్లి ప్రార్థనను ఏ దేవుడు ఆలకించాడోగాని తాను క్షేమంగా ఉన్నానని, మానసిక ప్రశాంతత చిక్కిన తరువాత తప్పకుండా వస్తానని తల్లికే ఫోన్ చేశాడట. అప్పటినుండి మళ్ళీ ఫోన్ లేదట. కొడుకు ఎప్పటికైనా వస్తాడని నారాయణరావు గుండె దిటువు పరుచుకున్నాడుగానీ ఆ తల్లి కొడుకు మాయమైన తరువాత మంచం పట్టింది. కొడుకునే తలుస్తూ ఎప్పుడొస్తాడా అని కలవరిస్తోంది. ఇదంతా తెలిసిన రేఖ గుండెలవిసిపోయాయి. కేవలం తన ఒక్కదాని పగ ఇన్ని అనర్థాలకు కారణమైంది. ఏం.. పగ సాధించకపోతే తన ప్రాణం పోయేదా?

కావాలని పెళ్ళిచేసుకుని అంత అవమానం చేయకపోతే తనకు వచ్చిన నష్టమేమిటి? అతను చేసిన ఆ ఒక్క తప్పువల్ల తన జీవితమేమీ నష్టపోలేదు. కానీ తాను చేసిన ఒకే ఒక్క తప్పు రెండు కుటుంబాలను, అతని మిత్రుల్ని ఎన్ని బాధలకు గురిచేసింది. అసలా తప్పు అతను చేశాడా? ఎవరు చూశారు? కేవలం ఎవరో చెప్పిన మాటల్ని తాను నమ్మటమేమిటి? అతన్నే నేరుగా అడిగివుంటే నిజం బయటపడివుండేది. ఇదంతా కేవలం తన అవివేక ఫలితమేనా?

ఇందర్ని బాధపెట్టినా ఒక్కరు కూడా తనను పల్లెత్తుమాట అనటంలేదు. కొడుకును దూరం చేసినా మామగారు తననెంతో ఆదరిస్తున్నారు. తొందరపాటు నిర్ణయాలు అనర్థాలకు దారితీస్తాయంటారు. ఇదేనేమో భగవాన్.. నాకోసం కాకపోయినా ఆ వృద్ధ తల్లిదండ్రుల గర్భశోకాన్ని తీర్చేందుకైనా అతన్ని క్షేమంగా తిరిగొచ్చేటట్టు చెయ్యి స్వామీ.

అన్నం తిందామంటే ఆకలి వెయ్యదు. పడుకుందామంటే నిద్రరాదు. పుస్తకం తెరిస్తే మనసు లగ్నం కావటం లేదు. అభిజాత్యమట.. అభిజాత్యం. ఎందుకొచ్చిన అతిశయం? ఎదుటి వ్యక్తుల్ని బాధపెట్టటానికి తప్ప ఎందుకూ పనికిరాని అతిశయమెందుకు?

అహంకారం అనర్ధదాయకం. ఇది తెలిసీ లలిత వంటి స్నేహితులు ఎన్నిసార్లు తనను మందలించినా వినిపించుకున్నదా? శనిదేవత నెత్తిమీద నాట్యం చేస్తుంటే హితోక్తులు ఎందుకు మనసుకెక్కుతాయి? చేసిందంతా చేసి ఇప్పుడు చింతించి ప్రయోజనమేమిటి?

మర్నాడు ఆఫీసులో జాయినింగ్ రిపోర్టు ఇవ్వటానికి వెళ్ళినప్పుడు శర్మను కలిసింది. పాత సంగతులేమీ ఎత్తకుండా జాగ్రత్తపడుతున్న శర్మను గమనించి ఎలా సాగర్ విషయం తెలుసుకోవాలో తెలియక సతమతమైంది. కొత్తగా చేరింది కాబట్టి ఆమె చేయాల్సిన పని గురించి శర్మే వివరిస్తున్నాడు. ఏవైనా డౌట్లు ఉంటే అతన్నే అడిగేది.

నెమ్మది నెమ్మదిగా ఆఫీసు పనులకు అలవాటు పడుతోంది. తాను చేయాల్సిన పనిని ఆర్గనైజ్డ్‌గా చేయటం ఆమెకు అలవాటు. అదే పద్ధతి ఇక్కడ కూడా అనుసరించటం వల్ల ఆమెను త్వరలోనే పనిలో పూర్తిపట్టు సాధించింది. ఇక ఆమె వెనుతిరిగి చూడాల్సిన అవసరం రాదని గ్రహించిన శర్మ ఆమె పనుల్ని ఇండిపెండెంట్‌గా చేసేలా సహకరిస్తున్నాడు. మధ్యమధ్యలో లలిత కలుస్తూనే ఉంది.

ఆమె పనితీరుకు నారాయణరావుకూడా ముగ్ధుడవుతున్నాడు. ఆఫీసులో ఆమె పనిచేస్తున్న విభాగంలో దాదాపు రెండువేలమంది ఉద్యోగులున్నారు. వారిలో ఎవరి సీనియారిటీ ఎంత? వారి పి.ఎఫ్ ఎంత? వారి సెలవులు, వారి జీతభత్యాలు అన్నీ క్షణాల్లో చెప్పగలిగేలా ఆమె తగు శ్రద్ధ తీసుకునేది.

నెలాఖరు రోజుకల్లా పేషీట్‌లు రెడీగా ఛైర్మన్‌గారి టేబుల్ మీద ఉండేవి. అంతకుముందు వాటినన్నింటినీ ఎం.డి చూసుకునేవాడు. సాగర్ అదృశ్యం తరువాత ఆ బాధ్యత ఛైర్మన్‌పై పడింది. ఆమె చేరకముందు మూడు నాలుగు తేదీల్లోగానీ పేషీట్లు తయారయ్యేవి కావు. ఇప్పుడు నెల చివరిరోజుకి అప్ టు డేట్‌గా ఛైర్మన్ టేబుల్ పైకి చేరుతున్నాయి. దాంతో ఫస్టుకల్లా జీతాలు అందటం ఉద్యోగులకు సంతోషదాయకమైంది. మిగిలిన సెక్షన్ వాళ్ళు కూడా ఆమె ద్వారానే పేషీట్లు తయారయ్యేలా చూడవలసిందిగా శర్మపై ఒత్తిడి తీసుకురావటం మొదలుపెట్టారు. దాంతో తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో ఆమెపై పనిభారం పెరిగింది.

ఆఫీసులో ఉదయం పదిగంటలనుంచి సాయంత్రం ఐదుగంటలవరకు పనిచేసినా వర్క్ పెండింగ్‌లో ఉండటం గమనించిన ఆమె రాత్రి ఎనిమిదిగంటల వరకు ఆఫీసులోనే ఉండేది. దీనివల్ల ఆమె మనసులోకి ఇతర ఆలోచనలు వచ్చేవి కావు. వచ్చినా పని ఒత్తిడి కారణంగా ఆ ఆలోచనలపై అంత శ్రద్ధపెట్టేదికాదు. వాటినుండి బయటపడేందుకే పని ఎక్కువ కలిపించుకునేది. ఒక్క క్షణం ఖాళీగా ఉంటే ఆలోచనలు ఎక్కడ చుట్టుముడుతాయోనన్న భయం ఆమెను పని రాక్షసిని చేసింది.

ఇదంతా శర్మ ద్వారా నారాయణరావుకు తెలుస్తూనే ఉంది. తామంతా ఐదుగంటలకే వెళ్ళిపోతుంటే ఆమె రాత్రి ఎనిమిది వరకు ఉండటం తెలుసుకుని ఆయన శర్మను మందలిస్తుండేవాడు. మధ్యమధ్యలో లలితను ఆమెకు తోడుగా ఉండమని స్వయంగా ఫోన్ చేసి చెప్పేవాడు. శర్మ ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా ఆమె దృష్టిని మళ్ళించలేకపోయేవాడు.

"అమ్మా మిమ్మల్ని ఛైర్మన్‌గారు పిలుస్తున్నారు" అటెండర్ వచ్చి చెప్పటంతో ఎందుకబ్బా అనుకుంటూ ఛైర్మన్ ఛాంబర్‌కు వెళ్ళేందుకు సీటులోనుండి లేచింది. లిఫ్ట్ ఎక్కి ఛైర్మన్ ఛాంబర్‌ను చేరుకుంది.

ఆమెను చూసి ఆయన ఆప్యాయంగా "రా అమ్మా.. రా" అంటూ ఆహ్వానించాడు.

ఆయన ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీ వెనక తలవంచుకుని నిలబడిన ఆమెను చూసి "కూర్చోమ్మా" అని ఆయన చెప్పినా ఆమె నిలబడే ఉంది.

ఆయనే బలవంతంగా కూర్చోబెట్టి "ఏమ్మా? పని ఒత్తిడి ఎక్కువగా ఉన్నట్టుంది. నీకు అసిస్టెన్స్ కోసం అదనపు స్టాఫ్‌ను రిక్రూట్ చేసుకుందామా? నీ రిక్వైర్‌మెంట్ ఏమిటో చెబితే మిగతావన్నీ శర్మ చూసుకుంటాడు"

"అబ్బే, అక్కర్లేదండీ నాపై ఇప్పుడు అంత ఒత్తిడేం లేదు. అదనపు స్టాఫ్‌తో పనిలేదు" వినయంగా చెప్పింది.

"మరి అంత ఒత్తిడి లేకపోతే రాత్రి ఎనిమిదిగంటలవరకు నువ్వు ఎందుకు పనిచేయాల్సి వస్తోందంటావు? మొహమాటపడకుండా అవసరమైన వారిని నువ్వే రిక్రూట్ చేసుకో. నాకు అదనపు గంటలు చేయించుకోవటం ఇష్టం ఉండదు. అందుకే పిలిపించాను. మిగిలిన విషయాలు శర్మతో మాట్లాడతానులే"

ఆయన నిర్ణయం తీసుకున్న తరువాత ఇక తను మాత్రం ఏమి చేస్తుంది? మెదలకుండా వెళ్ళిపోయేందుకు లేచింది.

"అన్నట్టు మరిచాను. నీ ఇంటికి ఎప్పుడు వస్తావు? మీ అత్తగారు నీకోసం కలవరిస్తోంది. కొడుకు ఎలాగూ దగ్గరలేడు కదా! కోడల్నయినా దగ్గరుంచుకుంటానని తెగ గొడవచేస్తోంది. నీ నిర్ణయం చెబితే అందుకు తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తాను"

ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు రేఖకు. వాళ్ళ ఆప్యాయతను ఆమె భరించలేకపోతోంది.

"ఆలోచించుకుని చెప్పమ్మా!" ఆయనే మళ్ళీ అన్నాడు.

నెమ్మదిగా తలవంచుకుని బయటకు వచ్చేసింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments